

РЕШЕНИЕ

№ 3912

гр. София, 05.06.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав**, в публично заседание на 19.05.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1668** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс](#)

Жалбоподателят В. А. Г. [населено място],[жк][жилищен адрес] обжалва Заповед №11938з-204/05.02.2015г. издадена от К. Т. - Директор на ГД „Криминална полиция” – МВР.

Твърди, че с тази заповед му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от 6 месеца. Като основание е посочено нарушение на правилата, визирани в т.19 и 21 на Глава втора, Раздел 1 на Етичен кодекс за поведение на държавните служители МВР ДВ бр.67/12.08.2014г., а именно: държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява и държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото при провеждане на конкурс за първоначално назначаване на „Прокурор в Окръжна прокуратура”. Твърди се в заповедта, че нарушението е установено на конкурс за първоначално назначаване на „Прокурор в Окръжна прокуратура”, за което били събрани гласни доказателства в хода на извършена проверка, назначена със заповед № 11938з-887/25.11.2014г., приключила със справка с рег. № 11938з-1293/22.01.2015г.

Жалбоподателят счита заповедта за незаконосъобразна, постановена при нарушение на процесуалните правила и в остро противоречие на действителните факти по случая. Подробно излага възприетата от него фактическа обстановка във връзка със случилото се на 25.10.2014г. и проведения на тази дата писмен изпит по обявен конкурс за първоначално назначаване на „Прокурор в Окръжна прокуратура”.

Жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че участвал в провеждането на изпита, спазвайки стриктно конкурсните правила. След приключване на изпита, предал надлежно писмената си работа и се подписал в протокол. По този начин същата станала анонимна. След напускане на залата, бил помолен от членовете на комисията да ги придружи. На място му беше обяснено, че под бюрото където писал, е констатиран мобилен телефон във „включено” състояние и за да се убеди комисията, че не ползвал мобилният си апарат „за преписване”, следвало същият да бъде проверен от членовете на комисията. Жалбоподателят възразил. Независимо от възражението му, го уведомили, че ще му бъде съставен протокол за удостоверяване именно на факта, че телефонът ми е бил във включено състояние. Протоколът бил съставен извън залата за провеждане на изпита, като копие от него не се предоставило на лицето.

Поддържа, че доколкото комисията нарушавала закона, той със съвсем умерен тон, без да използва каквито и да било обидни слова разяснил, че това е несъвместимо с ситуацията, за което своевременно уведомил писмено както директора на ГДКП, така и етичната комисия при В.. Очевидно е, че определението „неквалифицирани” и „некомпетентни” е свързано единствено с отразената в протокола констатация, което не е от компетенцията на комисията и начина по който е извършена, поради което неправилно поведението му било определено като „арогантно” .

Счита, че не е обидил никой от членовете на комисията, а определението „некомпетентни” не е обидно, доколкото е свързано с липсата на право, т.е. компетенция да установява обстоятелства, извън вменените ѝ с правилата на В.. Това не цели да ги унижи, а да припомни, че надхвърлят правомощията си / компетенциите си/ и излизат извън тях. Затова, възражението му по този въпрос не можело и не следвало да се квалифицира като обидно и аrogантно.

Поддържа, че наложеното му наказание е поставено без да са обследвани всички факти и обстоятелства по случая, без да се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по времена службата - нарушение на чл.206,ал.2 от ЗМВР, независимо, че в заповедта се твърдяло обратното. По същество моли съдът да отмени обжалваната заповед и да му се присъдят сторените по делото разноски. Представя писмени бележки от дата 01.06.2015г.

Ответникът –Директор на Главна дирекция „Гранична полиция”-МВР счита жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава. Представя в съдебно заседание на 19.05.2015г. писмени бележки .

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност и доводите на страните по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата на В. А. Г. предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в [чл. 149, ал. 1 от АПК](#) преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) на основанията посочени в [чл. 146 от АПК](#), съдът следва да установи дали тя е издадена от компетентен орган и съобразно правомощията му предвид вида на наложеното в заповедна наказание, дали има

съдържанието по ЗМВР и в срока по този закон.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, което обстоятелство се доказва с Удостоверение №1938р-4706 от 13.03.2015г. на началник „Човешки ресурси” при Главна дирекция Национална Полиция.

Установява се от оспорената по делото заповед, с която на лицето е наложено дисциплинарно наказание и приложените с административната преписка писмени доказателства, че на 25.10.2014 г., държавният служител В. А. Г. - старши разследващ полицай в главна дирекция в отдел „Разследване на общата престъпност” към дирекция „Разследване” при главна дирекция „Криминална полиция” - МВР се е явил в сградата на Университета по архитектура, строителство и геодезия, находящ се в [населено място], [улица], на писмен изпит от конкурс за първоначално назначаване на свободните длъжности "прокурор" в окръжните прокуратури, провеждан от Висшия съдебен съвет.

Обстоятелството, че лицето е взел участие в писмения изпит по първоначално обявения конкурс за „Прокурор в ОП” се твърдят от страната и в жалбата до съда.

В заповедта се сочи, че по време на изпита квестори са установили, че под плота, на банката, където е седял служителът, се е намирал включен мобилния му телефон. Това обстоятелство е изрично протоколирано в протокол от дата 25.10.2014г. на лист 180 от делото.

В тази връзка В. Г. е бил поканен в съседна зала за изясняване на случая, където се държал „арогантно” с членовете на конкурсната комисия от В., като е казал, че са „неквалифицирани”, „некомпетентни” и е „под достойнството му да разговаря с прокурор С. Х.”. В протокола, съставен от членове на конкурсната комисия е отразил, че „...нямат нужните знания да вписват подобни обстоятелства в протокола”, както и че „... подобен удостоверение документ е недопустим „.

Административният орган е приел, че с посочените действия В. Г. не е спазил правилата по т. 19 – „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява” и т. 21 – „Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото” от Глава Втора, Раздел I на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, обн. ДВ, бр. 67/12.08.2014г. - дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от Закона за МВР, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 12 от Закона за МВР - "нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР", се предвижда налагане на дисциплинарно наказание "порицание ".

За да мотивира наложеното дисциплинарно нарушение, административният орган е приел, че същото е доказано от и доказателствата за него са събрани при извършена проверка, назначена със заповед рег.№ 11938з-887/25.11.2014 г. на директора на ГДКП, приключила със справка рег. № 1193 8р-70/05.01.2015 г.

Жалбоподателят е представил своите писмени обяснения от 22.01.2015г. по случая /лист 14 от делото/, в които заявява, че не е извършил констатираните в хода на проверката нарушения на Етичния кодекс на служителите в МВР.

Същите са били обсъдени от административнонаказващия орган, който като е приел писмените обяснения на служителя по случая с рег. № 11938р-1293/22.01.2015 г., събрал е и е оценил х всички доказателства, тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител, на основание чл. 204, т. 3 от Закона за МВР, чл. 194, ал.2, т.4 и чл.200, ал.1, т.12 вр. с чл.197 ал.1, т.3 от ЗМВР, е наложил

дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца”.

Жалбоподателят В. А. Г. -старши разследващ полицай в отдел „Разследване на обща престъпност” при ГД”КП”, е бил поканен да даде писмено обяснение с рег.№ 11938р.-1180 от 21.01.2015г., давам следните обяснения т.19, 21 и т.25 от Глава Втора, Раздел Първи на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР, обн. ДВ бр. 67 от 12.08.2014г.

Съдът е приел като писмено доказателство справка от 05.01.2015г. във вр. с извършена проверка по сигнал, рег. № 8121р-32060/11.11.2014 г. по описа на МВР. Според нея, в хода на проверката комисията, е установила че на основание чл. 180, ал. 1 и чл. 178, ал. 1 от ЗСВ, във връзка с решение на В. по пр.№42/31.10.2014 г., Висшия съдебен съвет е обявил конкурс за първоначално назначаване и заемане на 14 (четиринадесет) свободни длъжности за „прокурор” в Окръжните прокуратури.

С решение по пр.№ 32/10.07.2014 г. В. е определил чрез жребий, на основание чл. 183 от ЗСВ, поименния състав на конкурсната комисия, както следва: полковник Е. А. - прокурор във В. - П.,; полковник Е. А. -прокурор във В. - С., Г. И. - прокурор в ОП - Б., С. Х. - прокурор в СГП, проф. д-р Р. П. В. - хабилитиран преподавател в НБУ, Р. И. Р. - прокурор в ОП - Шумен и проф. д-р И. З. С. -хабилитиран преподавател в РУ „А. К.”.

Определената дата за провеждане на писмения изпит с допуснатите кандидати е 25.10.2014 г. в сградата на Университета за архитектура строителство и геодезия на адрес [населено място], [улица], зала 230.

Съгласно графика за провеждане на писмения изпит, публикуван на интернет страницата на В. началото на писмения изпит е било в 09.00 ч., а заемането на местата в залата е започнало в 08.00 ч.

След задължителната регистрация на кандидатите и заемането на местата в залата, конкурсната комисия влезнала в залата, като преди да се пристъпи към теглене на казуса, са прочетени указанията на кандидатите, в които изрично е упоменато забраната за ползване на компютър, мобилен телефон и технически средства. Забраната е фиксирана в чл. 16, ал. 4 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи, а именно "Не се допуска ползването на компютри, мобилни телефони и други технически средства. При констатирано нарушение, конкурсната комисия отстранява кандидата от по-нататъшно участие в конкурса, за което се съставя протокол".

Още в началото на изпита, кандидатът В. Г. е разговарял с Т. С. - друга кандидатка, за което е направена забележка от квесторите. Предвид обстоятелството, че комуникацията между двамата кандидати продължила, квесторът Я. М. разместила кандидатите, като С. е отишла на първия ред, за което според квесторите и двамата изглеждали недоволни.

Няколко часа след започване на изпита Т. С. поискала да използва нормативен акт, който е бил оставен при В. Г.. Същата се отправила към горните редове на залата, където е бил разположен В. Г., от където взела търсения акт. В този момент квестора Я. М. се намирала близо до тях и й сигнализирала да отиде при нея. Когато С. отишла М. и посочила светещия мобилен телефон под банката на В. Г.. Около десет минути двамата квестори останали на място и наблюдавали същия, като смартфонът е светил през цялото време и бил с отворено приложение за комуникация V.. След това, М. С. излязла от залата и сезирала конкурсната комисия за случващото се. Горното според

тази справка, било потвърдено от Я. М..

Пред комисията подателите на сигнала са потвърдили същото. Полк. Е. А. заяви, че поради лошите метеорологични условия изпита е започнал 10 мин. по — късно. В качеството си на председател на конкурсната комисия, преди изпита е запознал 142-ма кандидати с останалите членове на комисията и е прочел писмените указания, досежно реда и начина за провеждането му. Обърнато е изрично внимание, мобилните телефони да бъдат изключени и да не се използват по никакъв начин.

Началото на изпита е бил даден в 10.30 ч. с продължителност до 14.30 ч. Към 13.00 ч. в залата където се намирала комисията е влезнала М. С. и заявила, че под плота на банката на един от кандидатите (В. А. Г. - установен в последствие) свети мобилен телефон с приложение за комуникация.

Председателят на комисията, полк. А. и прокурор С. Х. влезнали в залата, качили се по десните стълби, гледано от катедрата и застанали встрани и отзад Г.. В. кандидат се е намирал над средата на аудиторията. Полковник А. и двамата членове от комисията са се уверили в това, което квесторът С. им казала, че именно под плота на банката където е седял Г., се намирал включен телефон, който е светил.

Полковник А. е помолил В. Г. да му предаде мобилния телефон, което последния сторил. Телефонът бил включен с изключен звук. Квестор С. посочила, че предавайки телефона на комисията Г. е затворил приложението V., като е върнал телефона в първоначалното му състояние, което било потвърдено и от квестор М..

След уведомяването на комисията за случилото се, същата отново се върнала в залата, където се провеждал писмения изпит и е поканила Г. да ги последва в другата зала, заедно с тях отишли и квесторите С. и М., като телефонът е пренесен от полк. А. в присъствието на гореспоменатите лица.

В залата където комисията заседавала, присъствали горецитираните прокурори и двамата квестори. Комисията поискала от В. Г. да обясни защо телефонът му е бил включен по време на изпита, както и да покаже на телефонът си последните приложения, които са били включени от началото на изпита. Същият заявил, че той е полицаи, че комисията няма право да проверява телефонът му, като е казал, че комисията е неквалифицирана и некомпетентна. Горното било потвърдено пред настоящата комисия и от останалите членове на конкурсната комисия и двамата квестори, а в допълнение прокурор Х. поясни, че Г. е заявил „... че той е полицаи, че като такъв той определя правилата...“.

Прокурор Х. пояснила, че е попитала Г., не знае ли приятелката и сестра му, че се намира на изпит и, че не е следвало да го търси по телефона, на което кандидата е отговорил, че „... му е под достойнството да разговаря с мен“. След което е обвинил двамата квестори — Я. М. и М. С., че лъжат и, че не е използвал телефона. Горното е потвърдено от всички присъствали (комисия и квестори).

За гореописаното комисията от В. е съставила протокол, в който е отразено, че телефонът на Г. е бил включен с изключен звук, и че по наблюдение на квесторите телефонът е бил с включено приложение за комуникация. Г. е бил запознат с така изготвения протокол, като е отразил "Не съм съгласен със съдържанието на протокола лицата, които са го съставили нямат нужните знания за вписване на подобни обстоятелства в протокола. Не съм хванат да ползвам телефона и подобен удостоверителен документ е недопустим“.

След това комисията изготвила нов протокол, с който Г. е отстранен от по-нататъшно участие в конкурса, на основание чл. 16, ал. 4 от Правилата - поради използване на

мобилен телефон. Отстраняването влиза в сила след проверката на писмените работи на кандидатите и идентификацията на неговата.

Според председателя на комисията полк. А., поведението на полицейския служител е недопустимо и посочва нарушения от Г. разпоредени в т. 19, т. 21 и т. 25 от Раздел I, Глава II на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Пред комисията началника на отдел „Разследване на общата престъпност“ г-жа Е. А. заявява, че на 25.10.2014 г. се е намирала в платен годишен отпуск. Същият ден е разговаряла по мобилния си телефон с В. Г., от когото е узнала за случилото се по време на изпита. Г-жа А. е установила, че подчиненият ѝ служител е бил разстроен, успокоила го е, като му е указала на следващия ден да уведоми ръководството на ГДКП - МВР за случилото се.

От предоставеното писмено сведение на С. З., като кандидат присъствал в залата по време на изпита е видно, че около 13.00 ч. след размяна на кратки реплики между една от квесторите и един от кандидатите, който е бил седнал 2-3 реда над нея, са отишли двама членове от комисията. Прокурорите обърнали внимание на кандидата, че е забранено да се ползват мобилни телефони, за което изрично преди изпита кандидатите били предупредени.

Пред комисията Н. М. заявява, че е присъствала в залата по време на изпита, но не и е направило впечатление В. Г., къде е бил седнал, тъй като тя е била разположена на третия ред. Около 1-2 часа след започване на изпита преместили Т. С. на първия ред вдясно. Не е забелязала В. Г. да е проверяван от квесторите, тъй като е била съсредоточена в изпита. Напуснала е залата преди обявения краен час на изпита, но не си спомня точен час.

Н. М. заявява, че е присъствал по време на изпита. След започване на изпита квесторите направили устна забележка на няколко кандидати да не говорят помежду си, като в началото на изпита всички били запознати с правилата за провеждане на изпита. Повечето участници си взели бележки от казаното и спрели да разговарят със съседите си. След това един от квесторите е направил втора забележка па един от участниците, като го е помолил да се премести по напред, участника репликирал, изправил се и тогава М. разпознал В. Г., а участника до него Т. С. се преместила по напред. Г-н М. е предал писмената си работа към 12.30 ч. и до тогава не е забелязал да се правят забележки на други участници.

Пред комисията Т. С. заяви, че е присъствала по време на изпита, като първоначално е била седнала на ред заедно с В. Г. (седнал от лявата и страна) и Д. Д. (седнала от дясната и страна). Малко след започване на изпита, една от квесторите се приближила към реда и я помолила да се премести на първите редове.

Т. С. не си спомня по кое време, тъй като не е имала часовник (за оставащата време до края на изпита е питала квесторите), е чула че се говори назад в залата. Когато се обърнала видяла В. Г., че се е изправил и разговаря с хора, предполага, че това били квестори или членове от комисията (жени и мъже около 4-5 човека според нея). С. е разбрала, че става въпрос за мобилният телефон на Г., като последния е твърдял, че не го е ползвал. След което телефонът му е бил поискан и той им го е предал, но не и е направило впечатление на кого. Г. е останал в залата да пише, а останалите (визира се

комисията и квесторите) са отишли пред катедрата. До колкото си спомня Т. С. една от квесторите е държала мобилен телефон в ръцете си, но не може да каже дали това е бил телефона на Г. или личен неин. Малко след това, някой от длъжностните лица напуснали залата, а след това С. е предала и писмената си работа.

По време на тази случка С. твърди, че Г. не е повишавал тон и не се е държал арогантно. Не е забелязала, кога В. Г. е предал работа си.

Пред комисията В. Г. заяви, че на 25.10.2014 година, в сградата на У. е проведен писмен изпит, съгласно обявения конкурс. Съгласно правилата за провеждане на конкурси и по-точно чл.16, ал. 4 от същите, при провеждане на конкурса не се допускало ползване на компютри, мобилни телефони и други технически средства. Съгласно същия член участниците в конкурса, в началото на изпита са били предупредени да изключат мобилните си телефони. Поради пропуск от негова страна, вместо да изключи апарата, е натиснал режим „безшумен“, като е поставил същия под бюрото, заедно с всички носени от него нормативни актове, които не е ползвал по време на изпита. От дясната му страна е седяла Т. С.. Малко след началото на изпита същата е помолена да излезе от реда поради нарушаване на дисциплината за провеждане на изпита. Доколкото е забелязал същата е била настанена на първия ред в залата. Видно от протокол рег.№ 11938p-4716/20.09.2014 г. е, че В. Г. на 19.09.2014 г. декларира, че е запознат с МЗ рег.№ 81213-348/25.07.2014 г., относно утвърждаване на Етичен кодекс за поведение на служители в МВР и съдържанието на Етичния кодекс, обнародван с ДВ, бр. 67/12.08.2014 . (неофициален раздел) и с МЗ рег.№ 81213-396/05.08.2014 г., относно недопускане нарушение на служебната дисциплина от служители на МВР с употребата на алкохол, наркотични вещества или други упойващи вещества.

В случая според справката, компетентните извършили проверката по сигнала, са приели, че са налице данни, че В. Г. е нарушил разпоредбите на т. 19, т. 21 и т. 25 от Глава Втора, раздел I „Поведение и облик на държавния служител в обществото“ на Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, за което на основание чл. 200 ал. 1, т. 12 от ЗМВР – „нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“ е предвидено налагането на дисциплинарно наказание, „Порицание“.

Установява се, че по-рано комисията за извършване на проверка, е била назначена със Заповед №11938з-887 от 25.11.2014г.

За да бъде изготвена справката административният орган е обсъдил приложените по делото сведения на лицата, присъствали по време на провеждане на писмения изпит на 25.10.2014г. Същите се намират по делото от лист 40 до 67 от делото.

Установява се от приетата като доказателство по делото Кадрова справка на В. А. Г. от дата 18.02.2015г., че същият е бил писмено похвален през 2016г. и 2014г., но има наложени и пет дисциплинарни наказания последователно през 2000г., 2004г., 2006г., 2009г. и 2012г.

Съдът е приел и Правила за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност /листи 82 и сл. от делото/, от които в чл.16, т.4 е предвидено, че не

се допуска ползването на компютри, мобилни телефони и други технически средства. При констатирано нарушение, конкурсната комисия отстранява кандидата от по нататъшно участие в конкурса, за което се съставя протокол. За случилото се, жалбоподателят е подал сигнал до Главния прокурор и жалба до Върховен административен съд, копия от които са приложени с административната преписка по делото.

От правна страна, съдът намира следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, следното:

Обжалваната заповед е издадена директор на Главна дирекция Криминална полиция, за което се представи и надлежно удостоверение от отдел „Човешки ресурси на ГД Криминална полиция“. Същият се явява орган по назначението по смисъла на чл.228 от ЗМВР и чл.204, т.3 от ЗМВР.

С изменението на ЗМВР, ред. обн. ДВ, бр. 14 от 2015г., пар.79, създадената с този закон Главна дирекция „Национална полиция“ е правопреемник на активите, пасивите, правата, задълженията и архивния фонд на Главна дирекция „Криминална полиция“ и на Главна дирекция „Охранителна полиция“.

По ал.2 на пар.79 от ПЗР на ЗИД на ЗМВР, ред. ДВ бр.14 от 2015г. процесуалното представителство по висящи спорове на Главна дирекция „Криминална полиция“ и Главна дирекция „Охранителна полиция“ се осъществява от директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

Лицето е наказано за това, че не е спазило и е нарушило Етичния кодекс на служителите в МВР-нарушение предвидено в чл.194, ал.2, т.4 от ЗВМР, в релевантното редакция към датата на нарушението-25.10.2014г.Правилно е позоваването на АНО в този смисъл на чл.200, ал.1 т.12 от ЗМВР.

Безспорно от обсъдените в настоящото изложение писмени доказателства представени с административната преписка в съда, ценени поотделно и в своята съвкупност, че лицето е използвало мобилен телефон на датата, на която е проведе писмен изпит на обявения конкурс за първоначално назначаване на свободните длъжности „прокурор в ОП“.Използването, така както е констатирано и документирано от изпитната комисия в приложения по делото протокол , справка и сведения на лица очевидци, е документирано в писмени доказателства по делото, приобщени по реда на чл.175 от АПК. Установява се от съда, че лицето използвайки и по-конкретно държейки във включено състояние мобилния си телефон , макар и с изключен звук, е нарушило правилата на чл.16, ал.4 от за провеждане на изпити за магистрати /лист 82 от делото/.

Правилно е образувано в този смисъл дисциплинарно производство, тъй като е представени данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, което се посочва в справката на лист 19 от делото, а това именно е извършена проверка по сигнал рег.№ 8121p-32060 от 11.11.2014г.

Спазена е процедурата по чл.206 от ЗМВР като дисциплинарно наказващият с орган преди налагане на дисциплинарното наказание е приел писмените обяснения на жалбоподателя, депозиран и по делото.

Изрично мотивирайки заповедта си за налагане на дисциплинарно наказание е мотивирал вида и размера на дисциплинарното наказание с тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на оспорения по делото административен акт. В този смисъл съдът намира, че наказващият орган е събрал и оценил всички доказателства. Затова съдът приема, че безпротиворечиво се установява от доказателствата по делото, че жалбоподателят В. А. Г. е отправил посочените думи в заповедта, а именно, че членовете на конкурсната комисия от В., са „неквалифицирани“, „некомпетентни“ и е „под достойнството му да разговаря с прокурор С. Х.“. Установи се по делото, а това не е спорно обстоятелство, че в протокола съставен от членовете на конкурсната комисия, е отразил, че „.....нямат нужните знания“.

да вписват по обстоятелства в протокола, както и, че „.....подобен удостоверителен документ е недопустим“.

Също така обжалваната заповед отговаря на нормативноустановените изисквания на чл.210 от ЗМВР относно съдържание и форма на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

В случая е от особено значение и обстоятелството, че коментираното противоправно деяние е осъществено от полицейски служител, чийто професионален дълг е да съблюдава спазването на закона и да работи за предотвратяване и пресичане на правонарушенията, като дава личен пример за опазването на законността.

Поведението, което има жалбоподателя пред конкурсната комисия на 25.10.2014г.и нарушаването от негова страна на Правилата за участие в провеждани конкурси за магистрати, напълно обосновават констатираното от наказващия орган нарушение на изискването, държавният служител от МВР, да пази доброто име на институцията, която представлява, и да се отнася с уважение към всички представители на обществото, т.с. нарушение на чл. 19 и чл.21 от Етичния кодекс на служителите от МВР, ред. ДВ бр. 67 от 2014г. , в сила и към дата 25.10.2014г.

Служителите на МВР в духа на Етичния кодекс и според константната практика на ВАС, са длъжни да спазват закона, да пазят доброто име на институцията, да насърчават спазването на закона от гражданите, като дават личен пример за това, да оказват помощ на всяко лице в опасност и да съдействат за предотвратяване и пресичане на прояви, нарушаващи обществения ред, да защитават от посегателства личността, личната и обществена собственост. Същевременно съобразявайки се с доказателствата, съдът приема и, че поведението на жалбоподателя не е провокирано от поведението на конкурсната комисия, определена от В.. При тази констатация съдът приема, че оспорената заповед не е материално

незаконосъобразна, същата е издадена в съответствие с целта на закона.
Като правилна и законосъобразна, същата следва да бъде оставена в сила.
По разноските:

Във връзка с изхода на настоящия спор и своевременно направеното от пълномощника на ответника искане за присъждане на разноски за настоящата инстанция, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да заплати сумата в размер от 300 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното възнаграждение за един адвокат, съгласно чл. 7 от Наредба № 1/2004 г. /изм. и доп., бр. 28 от 28.03.2014 г./.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ подадената жалба В. А. Г. [населено място],[жк][жилищен адрес] против Заповед №11938з-204/05.02.2015г. издадена от К. Т. - Директор на ГД „Криминална полиция” – МВР.

ОСЪЖДА В. А. Г. [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на Главна дирекция „Национална полиция”-МВР разноски в размер на 300лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Заличава като ответник по делото Директор на ГД „Криминална полиция” – МВР.

Решението в тази си част има характер на определение и може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7 дневен срок от уведомлението до Директор на ГД „Криминална полиция” – МВР.

СЪДИЯ: